

Земля моїх батьків – моя земля

Під такою назвою в читальному залі Богуславської районної бібліотеки відбувся літературно-музичний вернісаж з композитором-земляком Іващенко Валентином Володимировичем та відомим поетом Самоїленком Анатолієм Павловичем.

Куди б не вели нас життєві дороги, ми завжди тягнемось душею до батьківського порога, повертаємось думками до тих стежок, звідки пішли у широкий світ. По всіх усюдах розкидала доля українців. Живуть вони далеко за океанами, морями, в країнах далекого зарубіжжя та державах колишнього Союзу – у кого як склалися обставини. І дивляться на розлуку з рідною землею, певно, кожен по-різному. Та все ж у кожному серці живі і материнська мова, і спогад про дитинство, і те відчуття причетності до України, яке не зітруть ніякі роки...

Подібно склалася доля і в нашого земляка – поета, співака, композитора, ентузіаста й організатора культурно-масових дій в Північній Пальмірі, громадського діяча, істинного патріота рідної України – Валентина Володимировича Іващенка.

Валентин Іващенко народився 15 березня 1951 року в м. Богуславі. Дитинство Валентина пройшло на берегах красуні-Росі, тут, неподалік, знаходилася батьківська домівка.

Валентин Володимирович – великий патріот України й того куточка на землі, де народився і зріс. Він – голова Української Організації Національного Руху Санкт-Петербургу, член ради товариства ім. Т. Шевченка, член ради Української національно-культурної автономії. З 2005 року – член культурного центру при Діловому клубі «Україна - Санкт-Петербург»; організатор і соліст українських ансамблів «Мрія», «Співаночки», «Рось», «Козаки Полуботка», соліст ансамблю козацької пісні «Руси»; лауреат фестивалю української пісні «Червона рута», фестивалів української пісні ім. Кошиця, фестивалю

бардівської пісні «Струни фортів»; організатор літературно-музичного клубу «Вечорниці у Валентина», які діють з 1996 року; автор щомісячної програми в Олександрівській Лаврі «Що то за дивина українська родина?»; організатор Міжнародного конкурсу сучасної української пісні «Українська ліра Санкт-Петербургу».

В 2002 році в м. Санкт-Петербург вийшла перша власна збірка поезій автора під патріотичною назвою «Ми – частка України». Твори нашого земляка – щирі і ніжні, мелодійні, наповнені теплом і невідчужливою любов'ю. Ось такий він богуславський петербуржець: невгамовний, непосидючий, справжній український козак, з великим серцем і світлою душею.

Того до нас на гостину уже вдруге завітав поважний гість – Анатолій Павлович Самоїленко – член Національної Спілки Письменників України, Лауреат Міжнародного конкурсу сучасної української пісні ім. Георгія Кузовкова і конкурсу «200 років Тарасу Шевченку», почесний громадянин села Моринці. Відомий український поет народився 5 травня 1938 року в селі Моринці Звенигородського району Черкаської області і був п'ятою дитиною в сім'ї.

З 1973 року розпочинається літературна стежина поета. Його поезії друкуються в багатьох засобах масової інформації як в Україні, так і за її межами. В 1993 році виходить у світ його перша поетична збірка «Моринська криниця», яка започаткувала творчий злет автора. З-під його пера виходять поетичні збірки «Кобзареве поле», «З калинового краю», «Закоханий розмай», «Роду мого джерело», «Негаснуча зоря Тараса», «Обрії рідного поля» – книга, яку презентував нам автор.

Композиторами України і близького зарубіжжя на слова Анатолія Павловича написані близько 40 пісень та романсів.

Не даремно ми запросили двох геніальних людей – поета Анатолія Самоїленка та співака і композитора Валентина Іващенка. В Далекому Санкт-Петербурзі здвинуло лунають пісні, рядки яких написав Анатолій Самоїленко.

Того дня гучно лунали пісні у нашій бібліотеці у виконанні Валентина Іващенка на слова Анатолія Самоїленка

Н.Б. Федорченко, провідний бібліограф ЦБС

Прем'єра книги Андрія Василенка «Я родом з МЕДy і ВИНa»

*Я родом з МЕДy і ВИНa,
Моя ця рідна сторона,
П'янке повітря і думки,
Зв'язав з ним долю на віки.*

25 травня в читальному залі Богуславської районної бібліотеки відбулася презентація першої книги «Я родом з МЕДy і ВИНa» нашого талановитого земляка-медвинчанина Василенка Андрія Андрійовича.

Василенко Андрій Андрійович народився в селі Медвин 18 липня 1964 в сім'ї звичайних колгоспників. Андрій Андрійович з 1971 по 1981 роки в Медвинській середній школі. По закінченню якої поступив в місто Біла Церква в ПТУ на автослюсаря. З 1984-87 роки, навчався в Маслівському радгоспі технікумі за спеціальності агрономія. Має двох синів. Андрій Андрійович має два хоббі, пише вірші і займається столярними роботами.

Пісати серцем не кожному дано. Для цього треба, щоб воно визріло до митця і громадянина водночас. Саме так сталося з Андрієм Василенком, поезія якого ніжна і тривожна водночас. Поезія без усвідомлення найглибших людських чеснот, які джереляються з душі народної, неможлива, тому і живе Андрій Василенко за принципом: душа зобов'язана трудитись і день і ніч, і ніч і день.

Андрій Андрійович друкувався на сторінках Альманаху «Скіфія», видавництва «Склянка часу», також на сторінках районної газети «Вісті Богуславщини». Книга ілюстрована картинками сина поета – Миколою Василенком. На сторінках своєї поетичної збірки поет розкриває красу рідного Медвина, свого краю, України – нашої Батьківщини, яку потрібно оберігати від зазіхань наших недругів.

Рядки, в яких згадуються роки дитинства, батьки, поет-земляк намагається на малу долю секунди спинити плин стрімкого часу, повернути нас на мить в роки щасливого дитинства.

В народі кажуть, що дружба вимірюється роками і добрими справами. Автор присвятив вірш своєму надійному, вірному другові, товаришу і брату по духу – Салаті Олександрові Петровичу, який був присутній на заході та побажав поетові нових творчих злетів. Андрій Андрійович написав цілу низку віршів про події в АТО. А один із них він присвячує світлій пам'яті героїнь полєглому на Сході односельчанину Олександрові Василенку.

На презентацію книги до Андрія Василенка завітали сільський голова с. Медвин Сергійко І.П., класні керівники Жирова Л.Й., Мартиненко Р.О. та учитель історії – Дорогань Н.А., а також односельчани, однокурсники та друзі. Землячка нашого поета, поетеса, член літературно-поетичного клубу «Розтоки» – Лівіцька-Салата Віра Андріївна присвятила власний вірш та пісню Андрію, виконавши її разом з земляком, поетом, співаком, композитором Іващенко Валентином Володимировичем. А богуславський Кобзар – Мороз Михайло Андрійович заспівав присутнім пісню, слова якої написав Андрій Василенко. З дебютом поета привітали керівник літературно-поетичного клубу «Розтоки» Васильченко В. М., Винник Г.Є. та богуславська письменниця Ніколенко Леся Іванівна.

Делікатні й виважені рядки поезії Андрія хвилюють кожного, глибоко проникають у душу, зворушують і надовго залишають слід в небайдужих серцях. Поезія Андрія Василенка природна, як поезія справжніх поривів душі.

І.О. Бабій, завідувач відділом обслуговування ЦРБ

Відділ культури Богуславської районної державної адміністрації висловлює щире співчуття директору Мисайлівського сільського будинку культури **Дяченку Василю Миколайовичу** с приводу тяжкої втрати – смерті сестри Надії.

Відділ культури Богуславської районної державної адміністрації висловлює щире співчуття керівнику вокального ансамблю «Зоревіт» Мисайлівського сільського будинку культури **Ткалич Олені Миколаївні** с приводу тяжкої втрати – смерті матері.

Відділ культури Богуславської районної державної адміністрації висловлює щире співчуття директору Богуславської школи мистецтв **Шелудько Наталії Петрівні** с приводу тяжкої втрати – смерті чоловіка – Сержанта Василя Григоровича.

«Наша газета», інформаційний вісник. Адреса: 09700, м.Богуслав, Київської обл., вул.Острів, 1

Адреса друкарні: м.Богуслав, вул.Миколаївська, 30-А.

Наклад: 500.

Голова редколегії - Терещенко О. Б.

Члени редколегії: Добровольська Г. С., Крижанівський В. А., Щербініна Т. В., Шелудько Н. П., Гоголя П. Б., Трушковська В. Л.

Відповідальна за випуск: Т.В. Запара

Тел.: 5-17-30; 5- 30-50. E-mail: BOGUSLAVKultura@meta.ua

СЛУЖБА ПОРЯТКУ «101» ІНФОРМУЄ

Обережно - ГРИБИ! Гриби - це дарунок лісу, але водночас вони є небезпечним продуктом харчування, який може привести до отруєння, а іноді й смерті. Отруєння організму викликають токсини, алкалоїди та сполучення важких металів, які містяться в грибах. Прикро, що багато людей висновки робить лише на основі свого гіркогo досвіду.

Застережімо! Збирайте і купуйте тільки ті гриби, про які вам відомо, що вони їстівні. Не збирайте гриби: якщо не впевнені, що знаєте їх - якими б апетитними вони не здавалися; поблизу транспортних магістралей, на промислових пустирях, колишніх смітниках, в хімічно та радіаційно небезпечних зонах; з ушкодженою ніжною, старих, в'ялих, червуваних або ослизливих; ніколи не збирайте пластинчаті гриби, отруйні гриби маскуються під них; "шампіньйони" та "печериці", у яких пластинки нижньої поверхні капелюшка гриба білого кольору. Не порівнюйте зібрані чи придбані гриби із зображеннями в різних довідниках. Не куштуйте сирі гриби на смак. Ще раз перевірте вдома гриби. Усі сумнівні - викидайте. Нижню частину ніжки гриба, що забруднена ґрунтом - викидайте. Гриби промийте, у маслоків та мокрух зніміть з капелюшка слизьку плівку. Гриби підлягають кулінарній обробці в день збору, інакше в них утворюється групна отрута. При обробці кип'ятіть гриби 7-10 хвилин у воді, після чого відвар злийте. Лише тоді гриби можна варити або смажити. Не пригощайте ні в якому разі грибами дітей, літніх людей та вагітних жінок. Гриби (зеленушка, сніжак-дубовик, та деякі інші) містять отруйні речовини, які у шлунку не розчиняються. У взаємодії із алкоголем отрута розчиняється та викликає бурхливе отруєння. Суворо дотримуйтеся правил консервування грибів. Неправильно приготовлені консервовані гриби можуть викликати дуже важке захворювання - ботулізм.

УВАГА! Ні в якому разі не довіряйте таким помилковим тлумаченням: "Усі їстівні гриби мають приємний смак". "Отруйні гриби мають неприємний запах, а їстівні - приємний". "Усі гриби в молодому віці їстівні". "Личинки комах, черви й равлики не чіпають отруйних грибів". "Опушена у відварі грибів срібна ложка або срібна монета чорніє, якщо в каструлі є отруйні гриби". "Цибуля або часник стають бурими, якщо варити їх разом з грибами, серед яких є отруйні". "Отрута з грибів видалається після кип'ятіння протягом кількох годин". "Сушка, засолювання, маринування, теплова кулінарна обробка знешкоджують отруту в грибах". Первинні ознаки отруєння (нудота, блювота, біль у животі, пронос) - з'являються через 1-4 години після вживання грибів.

Перша допомога при отруєнні грибами. Викличте "Швидку медичну допомогу". Одночасно, не очікуючи її прибуття, негайно промийте шлунок: випийте 5-6 склянок кип'яченої води або блідо-рожевого розчину марганцівки; нажміть пальцями на корінь язика, щоб викликати блювоту; прийміть активоване вугілля (4-5 пігулок), коли промивні води стануть чистими. Після надання первинної допомоги: дайте випити потерпілому міцний чай, каву, або злегка підсолену воду; покладіть на живіт і до ніг потерпілого грілки для полегшення його стану. З'ясуйте, хто вживав разом із постраждалим гриби.

Заборонається: вживати будь-які ліки та їжу, а надто ж алкогольні напої, молоко, - це може прискорити всмоктування токсинів грибів. Займатися будь-якими іншими видами самолікування.

Запам'ятайте! Отруєння грибами дуже важко піддається лікуванню. Настійно радимо всім! Не збирайте та не їжте гриби зовсім. Без грибів можна прожити.

О.М. Добровольський, заступник начальника 13-ДПРЧ